

วัดพุทธมามุนี วัดไทยอาร์ลิงตัน มลรัฐเท็กซัส

Wat Buddhamahamunee W.T.A. (Wat Thai of Texas at Arlington)

2501 Clover Lane, Arlington TX 76015-1916

Tel. 817-461-5449 Fax. 817-542-0994

www.watmahamuneeetx.com Email. watmahamuneeetx@gmail.com

เรื่อง เล่าจากในวัง....แล้วคุณจะรัก "ในหลวง"

ผมมีเรื่องที่จะเล่าให้ฟัง อยู่เหตุการณ์ หนึ่งในซึ่งเป็นเรื่องจริง เหตุการณ์เกิดที่จังหวัดตาก

เมื่อพระเทพทรงเสด็จไป เยี่ยมราษฎร ตามที่ต่างๆได้ ทรงเสด็จไปเยี่ยมประชาชนใน ตลาดสดและถามความเป็น อยู่ กับบรรดาแม่ค้าในตลาด แต่ก็มาถึงแม่ค้าปลา ซึ่งพระองค์ทรง ตรัส ถามว่า "ปลาพวกนี้ขายอย่างไรจะ" แม่ค้าตอบว่า "ที่ สวรรคตแล้ว กิโล ละ 40 บาท และที่เสด็จไปเสด็จมา กิโล ละ 80 บาทจะ"

เหตุการณ์นี้ ทำให้ข้าราชการบริพาลที่ ตามเสด็จหัวเราะกันทุกคน

เช้าวันหนึ่ง เวลาประมาณ 7 โมงเช้า นางสนองพระโอษฐ์ของฟ้าหญิงองค์ เล็กได้รับโทรศัพท์เป็นเสียงผู้ชายขอพูดสายกับฟ้าหญิง ทางนางสนองพระโอษฐ์ ก็สอบถามว่าใครจะพูดสายด้วยก็มี เสียงตอบกลับมาว่าคนที่แบงค์ นางสนองพระโอษฐ์ก็ งง...งง ว่าคนที่แบงค์ ทำไมโทรมาแต่เช้า แบงค์ก็ยังไม่เปิดนี้หว่า แต่ พอฟ้าหญิงรับโทรศัพท์แล้วถึงได้รู้ว่า คนที่แบงค์นะ

ก็ที่แบงค์จริงๆนะ ไม่ เชื้อเปิดกระเป๋าดังค์แล้วหยิบแบงค์มาดูสิ ... ขนลุก เลย
(ทรงตรัสกับในหลวงท่านอยู่นั้น เอง)

อีกครั้งหนึ่งที่ภาคอีสานเมื่อเสด็จขึ้นไปทรงเยี่ยมบนบ้านของราษฎรผู้หนึ่งที่คณะผู้ตามเสด็จทั้งหลายออกแปลกใจในการกราบบังคมทูลที่คล่องแคล่วและใช้ราชาศัพท์ได้อย่างน่าฉงน

เมื่อในหลวงมีพระราชปฏิสันถารถึงการใช้ราชา ศัพท์ได้ดีนี้ จึงมีคำกราบทูลว่า "ข้าพระพุทธเจ้าเป็น โต้โผ ลีเกเก่า บัดนี้มีอายุมากจึงเลิกรามาทำนาทำสวนพระ พุทธเจ้าข้า.."

มาถึงตอนสำคัญที่ทรงพบนกในกรงที่เลี้ยงไว้ ที่ชานเรือนก็ทรงตรัสถามว่าเป็นนกอะไรและมีกี่ตัว. พอลีเกเก่ากราบบังคมทูลว่า " มีทั้งหมดสามตัว พระมเหสีมันบินหนีไป ทิ้งพระโอรสไว้สองตัว ตัวหนึ่งที่ยังเล็ก ตรัสอ้อแอ้อยู่เลย และทิ้งให้พระบิดาเลี้ยงดูแต่ผู้ เดียว" เรื่องนี้ ดร.สุเมธ เล่าว่าเป็นที่ตอ้งสะกดกลั้นหัวเราะกันทั้งคณะไม่ยกเว้นแม้ในหลวง

เมื่อครั้งท่านพระชนม์มายุ 72 พรรษา
มีการผลิตเหรียญที่ระลึกออกมาหลาย รุ่น
เจ้าของกิจการนาฬิกาหือหนึ่งได้ยื่น เรื่องขออนุญาต นำพระบรมฉายา
ลักษณะของท่านมาประดับที่หน้าปัดนาฬิกาเป็นรุ่นพิเศษ
ท่านทราบเรื่องแล้วตรัสกับเจ้าหน้าที่ว่า
" ไปบอกเค้านะเราไม่ ไข่ มิกก็เมาส์"

เรื่องการใช้ราชาศัพท์กับ ในหลวง
ดูจะเป็นเรื่องใหญ่ที่ใครต่อใครเกร็งกัน ทั้ง แผ่นดิน และไม่เว้นแม้กระทั่ง
ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ ที่ได้เข้าเฝ้า ทูลละอองธุลีพระบาทถวายรายงาน
ครั้งหนึ่งเมื่อหลายปี ก่อน มีข้าราชการระดับสูงผู้หนึ่งกราบบังคมทูลรายงานว่า
"ขอเดชะ ฝ่าละอองธุลีพระบาท ปกเกล้าปกกระหม่อมข้าพระพุทธเจ้าพลตรี
ภูมิพลอดุลยเดช ขอพระราชทานพระบรมราชานุญาต กราบบังคมทูลรายงาน
ฯลฯ"

ข้าพระพุทธเจ้าพลตรีภูมิพลอดุลยเดช
ขอพระราชทานพระบรมราชานุญาต กราบบังคมทูลรายงาน ฯลฯ" เมื่อสิ้นคำ
กราบบังคมทูลชื่อในหลวงทรงยิ้มพระสรวล อย่างมีพระอารมณ์ดีและไม่ถือสา
ว่า " เออ ดี เราชื่อ เดียว กัน..."

ข่าวว่าวันนั้นผู้เข้า เฝ้า ต้องขออนหัวเราะขำขันกันทั้งศาลาดุสิตาลัย เพราะ
ผู้รายงาน ตื่นเต้นจนจำชื่อตนเองไม่ได้

มีอยู่ครั้ง หนึ่งทรงเสด็จไปพระราชทานปริญญาบัตร ให้กับ นักศึกษา ของ
มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง ในระหว่างที่ทรงเปลี่ยนในครุฑ ทรงโปรดสูบบวนพระ
โอสธแต่ว่าทรงหาที่จุดไม่ได้ ทางอธิการบดีซึ่งเฝ้าอยู่ก็จุดไฟให้พร้อม ทูล ว่า
" ถวายพระเพลิงพระเจ้า ข้า" ในหลวงทรงชะงัก ก่อนจะยิ้มสรวลน้อยๆ กับ
อธิการบดีว่า
" เรายังไม่ตายถวายพระเพลิงไม่ได้ หรอก"

เคยมีเรื่องเล่าให้ฟัง ว่า
ในหลวงเสด็จไปในถิ่นทุรกันดารเพื่อเยี่ยม เยียนราษฎร มีอยู่ครั้งหนึ่งพระองค์
ท่านทรงแจกพระเครื่องให้กับราษฎรจนหมดแล้ว แต่ราษฎรผู้หนึ่งกราบบังคม
ทูลขอรับพระราชทานพระเครื่องว่า
"ขอเดชะ ขอพระ หนึ่งองค์"
ในหลวงทรงตรัสว่า "ขอเดชะ พระหมด แล้ว"

วันหนึ่งพระองค์ท่านเสด็จเยี่ยมเยียนพสกนิกรของท่านตามปกติที่
ต่างจังหวัดก็มีชาวบ้านมาต้อนรับในหลวงมากมายพระองค์ท่านเสด็จพระราช
ดำเนินมาตามลาดพระบาทที่แถวหน้าก็มีหญิงชราแก่คนหนึ่งได้ก้มลง กราบ
แทบพระบาท แล้วก็เอามือของแกมาจับพระหัตถ์ของในหลวง แล้วก็พูดว่า

ยายดีใจเหลือเกินที่ได้เจอ ในหลวง แล้วก็พูดว่า ยายอย่างโน้น ยายอย่างนี้อีก ตั้งมากมายแต่ในหลวงก็ทรงเฉยๆ มิได้ตรัสรับสั่งตอบว่าอะไร แต่พวกข้าราชการก็มองหน้ากันใหญ่กลัวว่าพระองค์จะทรง พอ พระราชหฤหัย หรือไม่ แต่พอพวกเราได้ยืนพระองค์รับสั่งตอบ ว่ากับหญิงชราคนนั้น ทำให้เราถึงกับกลับหัวเราะไว้ไม่ ไหว เพราะพระองค์ทรงตรัสว่า"เรียกว่ายายได้ อย่างไร อายุอ่อนกว่าแม่ฉันตั้งเยอะต้องเรียกน้าซีถึงจะ ถูก"

ครั้งหนึ่งหลายปีมาแล้วพระเจ้าอยู่หัวทรงประชวรนิดหน่อยเกี่ยวกับ พระฉวี มีพระอาการคัน มีหมอโรคผิวหนังคนหนึ่งไปเข้าเฝ้าฯ เพื่อถวายการรักษาคุณหมอมองเป็นผู้เชี่ยวชาญทางโรคผิวหนังแต่ไม่ได้เชี่ยวชาญทางราชาศัพท์ ก็กราบบังคมทูลว่า "เอ้อ -ทรง...อ้า-ทรงพระคันทนานแล้วหรือยังพะยะค่ะ" พระเจ้าอยู่หัวก็ทรงพระสรวล ตรัส ว่า " ฉันไม่ใช่ ผู้หญิง นี้จะท้องได้ยังไง" แล้วคงจะทรงพระกรุณาว่า หมอคงจะไม่รู้ราชาศัพท์ทางด้านอวัยวะร่างกายจริงๆ ก็พระราชทานพระบรมราชานุญาตว่า เข้าพูดภาษาอังกฤษกันเถอะ

เรื่องนี้รุ่นพี่ที่จุฬฯเล่าให้ฟัง ว่ามีอยู่ปีหนึ่งที่ ในหลวงทรงเสด็จพระราชทานปริญญาบัตร อธิการบดีอ่านรายชื่อ บัณฑิตแล้วบังเอิญว่ามีเหตุขัดข้องบางประการ ทำให้อ่าน ขาด ตอน ก็ต้องรีบหาว่าอ่านรายชื่อไปถึงไหน แล้ว ปรากฏว่าในหลวงท่านทรงจำได้ ท่านเลยตรัสกับ อธิการไปว่า " เมื่อกี้ (ชื่อ) เค้ารับไป แล้ว"

และมีอีกปีหนึ่งที่พระราชทานปริญญาบัตร อยู่ ดีๆ ไฟดับไปชั่วขณะ... ทำให้บัณฑิตคน หนึ่งพลาดโอกาสครั้งสำคัญในการถ่ายรูป พอในหลวงทรงพระราชทาน ปริญญาบัตรเรียบร้อยแล้ว ก่อนที่จะให้พระบรม ราโชวาทท่าน ทรงให้อธิการบดีเรียกบัณฑิตคนนั้นมารับพระราชทานอีกครั้ง เพื่อจะได้มีรูปไว้เป็นที่ ระลึก

ตื่นต้นกันถ้วนทั่วทั้งหอประชุม

ขอจงทรงพระเจริญยืนนาน